

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63

14 септември 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд

2020/C 304/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i>	1
---------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 304/02	Дело C-630/19: Определение на Съда (осми състав) от 26 февруари 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — PAGE International Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168 и 176 — Изключване на правото на приспадане — Закупуване на хранителни услуги — Клауза „standstill“ — Присъединяване към Европейския съюз)	2
2020/C 304/03	Съединени дела C-632/19 и C-633/19: Определение на Съда (девети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Белгия) — Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie / Metalen Galler NV (C-632/19 и C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 и C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19) (Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Дъмпинг — Внос на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 91/2009 — Валидност и тълкуване — Липса на достатъчно уточнения относно фактическата обстановка в спора в главното производство, както и относно причините, обосноваващи необходимостта от отговор на преюдициалните въпроси — Явна недопустимост)	3
2020/C 304/04	Дело C-839/19 P: Жалба, подадена на 16 ноември 2019 г. от Karolina Romańska срещу определението, постановено от Общия съд на 6 септември 2019 г. по дело T-212/18 Romańska/Frontex	3

2020/C 304/05	Дело C-101/20 P: Жалба, подадена на 19 февруари 2020 г. от Currency One S.A. срещу решението, постановено от Общия съд на 19 декември 2019 г. по дело T-501/18, Currency One/EUIPO — Cinkciarz.pl	3
2020/C 304/06	Дело C-198/20: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 11 май 2020 г. — MN, DN, JN, ZN/X Bank S.A.	4
2020/C 304/07	Дело C-202/20 P: Жалба, подадена на 12 май 2020 г. от Claudio Necci срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 март 2020 г. по дело T-129/19, Necci/Комисия	5
2020/C 304/08	Дело C-212/20: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 12 май 2020 г. — M.P., B.P./„A.“ prowadzącemu działalność za pośrednictwem „A.“ S.A.	6
2020/C 304/09	Дело C-213/20: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 12 май 2020 г. — G.W., E.S./„A.“ Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.	7
2020/C 304/10	Дело C-219/20: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 май 2020 г. — LM	8
2020/C 304/11	Дело C-231/20: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 3 юни 2020 г. — MT/Landespolizeidirektion Steiermark	8
2020/C 304/12	Дело C-300/20: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 7 юли 2020 г. — BUND Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim	9
2020/C 304/13	Дело C-306/20: Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 9 юли 2020 г. — SIA Visma Enterprise/Konkurences padome	10
2020/C 304/14	Дело C-315/20: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 юли 2020 г. — Regione Veneto/Plan Eco S.r.l	11
2020/C 304/15	Дело C-616/18: Определение на председателя на втори състав на Съда от 2 март 2020 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance Epinal — Франция) — Cofidis SA/YU, ZT	13
Общ съд		
2020/C 304/16	Дело T-444/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Société générale и др./ЕСП	14
2020/C 304/17	Дело T-445/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Crédit agricole и др./ЕСП	15
2020/C 304/18	Дело T-446/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Confédération nationale du Crédit mutuel и др./ЕСП	15
2020/C 304/19	Дело T-447/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — BNP Paribas/ЕСП	16
2020/C 304/20	Дело T-448/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — ВРСЕ и др./ЕСП	17
2020/C 304/21	Дело T-449/20: Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Banque postale/ЕСП	17
2020/C 304/22	Дело T-455/20: Жалба, подадена на 14 юли 2020 г. — Roxtec/EUIPO — Wallmax (изображение, представляващо черни кръгове върху оранжев квадрат)	18
2020/C 304/23	Дело T-467/20: Жалба, подадена на 22 юли 2020 г. — Industria de Diseño Textil/EUIPO — Ffauf Italia (ZARA)	19

2020/С 304/24	Дело Т-468/20: Жалба, подадена на 24 юли 2020 г. — LV/Парламент	20
2020/С 304/25	Дело Т-478/20: Жалба, подадена на 28 юли 2020 г. — Bigben Connected/EUIPO — Forsee Power (FORCE POWER)	21
2020/С 304/26	Дело Т-479/20: Жалба, подадена на 28 юли 2020 г. — Eurobolt и др./Комисия	22
2020/С 304/27	Дело Т-480/20: Жалба, подадена на 28 юли 2020 г. — Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics и Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Комисия	23
2020/С 304/28	Дело Т-481/20: Жалба, подадена на 31 юли 2020 г. — Magnetec/EUIPO (CoolTUBE)	24
2020/С 304/29	Дело Т-484/20: Жалба, подадена на 3 август 2020 г. — SATSE/Комисия	25
2020/С 304/30	Дело Т-485/20: Жалба, подадена на 5 август 2020 г. — Junqueras i Vies/Парламент	25

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 304/01)

Последна публикация

ОВ С 297, 7.9.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 287, 31.8.2020 г.

ОВ С 279, 24.8.2020 г.

ОВ С 271, 17.8.2020 г.

ОВ С 262, 10.8.2020 г.

ОВ С 255, 3.8.2020 г.

ОВ С 247, 27.7.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (осми състав) от 26 февруари 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — PAGE International Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-630/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Директива 2006/112/ЕО — Членове 168 и 176 — Изключване на правото на приспадане — Закупуване на хранителни услуги — Клауза „standstill“ — Присъединяване към Европейския съюз)

(2020/С 304/02)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: PAGE International Lda

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

Член 168, буква а) и член 176 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национално законодателство, с което след присъединяването на съответната държава членка към Европейския съюз се ограничава кръгът на разходите, за които е изключено правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, като при определени условия се разрешава частично приспадане на данъка върху такива разходи, в това число конкретно тези за храна, дори ако данъчнозадълженото лице докаже, че тези разходи са направени изцяло за целите на облагаемата му икономическа дейност.

⁽¹⁾ ОВ С 389, 11.11.2019 г.

Определение на Съда (девети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Белгия) — Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie / Metalen Galler NV (C-632/19 и C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 и C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19)

(Съединени дела C-632/19 и C-633/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 и член 94 от Процедурния правилник на Съда — Дълтинг — Внос на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китай — Регламент (ЕО) № 91/2009 — Валидност и тълкуване — Липса на достатъчно уточнения относно фактическата обстановка в спора в главното производство, както и относно причините, обосноваващи необходимостта от отговор на преюдициалните въпроси — Явна недопустимост)

(2020/C 304/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Страни в главното производство

Заинтересовани страни: Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie

Подсъдими: Metalen Galler NV (C-632/19 и C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 и C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19)

Диспозитив

Преюдициалните запитвания, отправени от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Първоинстанционен съд Антверпен, Белгия) с актове от 27 март 2019 г., са явно недопустими.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 25.11.2019 г.

Жалба, подадена на 16 ноември 2019 г. от Karolina Romańska срещу определението, постановено от Общия съд на 6 септември 2019 г. по дело T-212/18 Romańska/Frontex

(Дело C-839/19 P)

(2020/C 304/04)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Karolina Romańska — Kuć (представител: A. Tetkowska, adwokat)

Друга страна в производството: Европейската агенция за гранична и брегова охрана

С определение от 31 януари 2020 г. делото е заличено от регистъра.

Жалба, подадена на 19 февруари 2020 г. от Currency One S.A. срещу решението, постановено от Общия съд на 19 декември 2019 г. по дело T-501/18, Currency One/EUIPO — Cinkciarz.pl

(Дело C-101/20 P)

(2020/C 304/05)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Currency One S.A. (представител: P. Szmidt, adwokat)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Cinkciarz.pl sp. z o.o.

С определение от 28 май 2020 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 11 май 2020 г. — MN, DN, JN, ZN/X Bank S.A.

(Дело C-198/20)

(2020/C 304/06)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: MN, DN, JN, ZN

Ответник: X Bank S.A.

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 2, буква б), от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, както и член 3, параграфи 1 и 2, член 4 и съображенията от нея:

- „[...] че потребителят трябва да получи еднаква защита, независимо от начина на сключване на договори — устно или писмено, както и независимо от това дали условията по договора се съдържат в един или повече документи“;
- „[...] че преценката съобразно общо установените критерии за неравноправен характер на условията, по-специално при търговски дейности с обществен характер[, с които] се извършват колективни услуги при наличие на солидарност между ползвателите, трябва да се допълни с подходи, позволяващи цялостна оценка на различните интереси на участниците; [...] че това съставлява изискването за добросъвестност; [...] че при преценката за добросъвестност се отделя специално внимание на силата на позицията от която всяка договаряща страна преговаря, като например дали потребителят е бил подтикнат да приеме условията и дали стоките или услугите са продадени или предоставени по нарочна поръчка от негова страна; [...] че изискването за добросъвестност може да се изпълни от продавача или доставчика, когато постъпва добросъвестно и равнопоставено с другата страна, отчитайки законните ѝ интереси“, и
- „[...] че договорите следва да се съставят на ясен, разбираем език, а потребителят да има възможност да проучи всички условия и, при съмнение от негова страна, се приема най-благоприятното за него тълкуване“;

предвид точки 16 и 21 от решение на Съда от 3 септември 2015 г., Horațiu Ovidiu Costea/SC Volksbank România SA (C-110/14, ECLI:EU:C:2015:538), и точки 20 и 26—33 от заключението на генералния адвокат Pedro Cruz Villalón, представено на 23 април 2015 г. (ECLI:EU:C:2015:271),

да се тълкуват в смисъл, че от защитата на потребителите, призната с Директива 93/13, се ползва всеки потребител?

Или пък — както следва от точка 74 от решение на Съда от 30 април 2014 г. по дело Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai срещу OTP Jelzálogbank Zrt, (ECLI:EU:C:2014:282) — от защитата на потребителите се ползва само „средният потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“? С други думи, националният съд може ли да обяви за неравноправни клаузи от договор, сключен от който и да било потребител, или може да обяви за неравноправни само клаузите от договор, сключен от потребител, който може да се счете за „среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е, че от защитата на потребителите по Директива 93/13 се ползва не всеки потребител, а само „средният потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ — може ли за „среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ да се счита потребител, който не е прочел преди сключването му за 30 години договор за ипотечен кредит, индексирани в чуждестранна валута, за сумата от 150 000 PLN (полски злоти)? Може ли такъв потребител да се ползва от защитата по Директива 93/13?
- 3) Ако отговорът на първия въпрос е, че от защитата на потребителите по Директива 93/13 се ползва не всеки потребител, а само „средният потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ — може ли за „среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен“ да се счита потребител, който, макар да е прочел проекта на сключвания за 30 години договор за ипотечен кредит, индексирани в чуждестранна валута, за сумата от 150 000 PLN, не го е разбрал напълно и въпреки това не се е опитал да разбере значението му, преди да бъде сключен, като по-специално не се е обърнал към другата страна по договора — банката — с искане да му разясни значението на договора, съответно значението на отделните му клаузи? Може ли такъв потребител да се ползва от защитата по Директива 93/13?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

**Жалба, подадена на 12 май 2020 г. от Claudio Necci срещу определението, постановено от Общия
съд (четвърти състав) на 25 март 2020 г. по дело T-129/19, Necci/Комисия**

(Дело C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Claudio Necci (представители: S. Orlandi, T. Martin, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия, Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени определението, постановено на 25 март 2020 г. от Общия съд на Европейския съюз по дело Necci/Комисия, T-129/19;
- да върне делото на Общия съд на Европейския съюз за ново произнасяне;
- да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на определението, постановено на 25 март 2020 г. по дело T-129/19, с което Общият съд на Европейския съюз отхвърля като недопустима неговата жалба за отмяна и го осъжда да заплати съдебните разноски.

В тази връзка жалбоподателят изтъква три основания.

Първо основание: изопачаване на предмета на спора, доколкото Общият съд е приел, че решението от 18 юли 2011 г. уврежда жалбоподателя.

Второ основание: нарушение на правото му на ефективна съдебна защита, при положение, че ако неговата жалба е недопустима жалбоподателят не разполага с никакво правно средство, за да оспори факта, че вече няма право на никакво социално осигуряване, въпреки факта, че е работил през целия си живот.

Трето основание: нарушение на принципа на единното приложимо законодателство, доколкото Общият съд е приел, че пълната загуба на социално осигуряване в Италия вследствие на прехвърляне е резултат от правните норми на разглежданото национално право и няма никакво отражение върху неговото положение спрямо ОЗОС.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на 12 май 2020 г. — М.Р., В.Р./„А.“ prowadzącemu działalność za pośrednictwem „А.“ S.A.

(Дело С-212/20)

(2020/С 304/08)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Районен съд Варшава—Вола, Варшава)

Страни в главното производство

Ищци: М.Р. и В.Р.

Ответник: „А.“, осъществяващ дейност чрез „А.“ S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли с оглед на член 3, параграф 1, член 4, параграф 1 и член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори⁽¹⁾ и на нейните съображения, в които се предвиждат задължение за съставяне на договора на ясен и разбираем език и изискване за тълкуване на съмненията в най-благоприятен за потребителя смисъл, договорна разпоредба, определяща курс купува и продава на чуждестранна валута в договор за кредит, индексирани по курса на тази чуждестранна валута, да се формулира еднозначно, тоест така че кредитополучателят/потребител самостоятелно да може да определи този курс в определен ден, или пък с оглед на характера на договора, съгласно посоченото в член 4, параграф 1 от тази директива, на продължителния срок на действието му (няколко десетилетия) и на факта, че сумата в чуждестранна валута подлежи на постоянни промени (във всеки момент), е възможно договорната разпоредба да се формулира по-общо, а именно чрез обвързване с пазарната стойност на чуждестранната валута, с което става невъзможно създаването в ущърб на потребителя на значителна неравнопоставеност между правата и задълженията, произтичащи от договора, по смисъла на член 3, параграф 1 от същата директива?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, възможно ли е с оглед на член 5 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и с оглед на нейните съображения тълкуване на договорна разпоредба относно определянето от страна на кредитодателя (банка) на курс купува и продава на чуждестранна валута, така че съмненията относно договора да се разрешат в най-благоприятен за потребителя смисъл и да се приеме, че договорът определя курс купува и продава на чуждестранната валута не по произволен начин, а в съответствие със свободния пазар, особено ако двете страни разбират по един и същ начин договорните разпоредби за определяне на курса купува и продава на чуждестранната валута или ако кредитополучателят/потребител не е бил заинтересован от оспорената договорна разпоредба към момента на сключване на договора и по време на неговото изпълнение, включително като не се е запознал с неговото съдържание към момента на сключването му и през целия срок на неговото изпълнение?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Полша), постъпило на
12 май 2020 г. — G.W., E.S./„A.“ Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.

(Дело C-213/20)

(2020/C 304/09)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: G.W., E.S.

Ответник: „A.“ Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 36, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година относно животозастраховането⁽¹⁾ във връзка с точка 12 от част А на приложение III към нея да се тълкува в смисъл, че задължението за предоставяне на посочената там информация обхваща и застрахования, ако той същевременно не е титулярът на полицата, а действа като присъединяващо се лице в качеството на потребител към сключен между застрахователно предприятие и търговец, титуляр на полицата, договор за групов застраховка „Живот“ и достигане до определена възраст, свързан със застрахователен капиталов фонд, и като фактически инвеститор по отношение на платените парични средства за застрахователни премии?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 36, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година относно животозастраховането във връзка с точки 11 и 12 от част А на приложение III към нея да се тълкува в смисъл, че в рамките на правоотношение като посоченото в първия въпрос, задължението за информиране за особеностите на капиталовите активи, свързани със застрахователен капиталов фонд, означава също, че застрахованото лице потребител трябва да бъде информирано изчерпателно и разбираемо за всички рискове, техния вид и степен, свързани с инвестирането в активи на капиталовия фонд (като структурирани облигации или деривати), или пък по смисъла на посочената разпоредба е достатъчно на застрахованото лице потребител да се предостави само основната информация за главните видове рискове, свързани с инвестирането на средства с посредничеството на застрахователен капиталов фонд?
- 3) Трябва ли член 36, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО във връзка с точки 11 и 12 от част А на приложение III към нея да се тълкува в смисъл, че от правоотношение като описаното в първия и втория въпрос произтича задължение потребителят, който се присъединява към договора за застраховка „Живот“ в качеството на застраховано лице, да бъде информиран за всички инвестиционни рискове и свързаните с тях уговорки, за които емитентът на активите (структурирани облигации или деривати), формиращи застрахователния капиталов фонд, е информирал застрахователя?
- 4) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли член 36, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО относно животозастраховането да се тълкува в смисъл, че потребителят, който се присъединява като застраховано лице към договор за групов застраховка „Живот“ и достигане до определена възраст, свързан със застрахователен капиталов фонд, трябва да получи информация за особеностите на капиталовите активи и рисковете, свързани с инвестирането в такива активи, преди сключването на договора в рамките на отделна преддоговорна процедура и съответно допуска ли този член разпоредба от националното право [като] член 13, параграф 4 от Ustawa o działalności ubezpieczeniowej z dnia 22 maja 2003 г. (Закон за застрахователната дейност от 22 май 2003 г.; Dz.U. № 124, позиция 11510; консолидиран текст от 16 декември 2009 г., Dz.U. 2010 г. № 11, позиция 66), съгласно която е достатъчно тази информация да се даде едва в текста на застрахователния договор и в хода на сключването му, без моментът на получаване на информацията да е еднозначно и ясно обособен и отделен в процедурата по присъединяване към договора?

- 5) При утвърдителен отговор на въпроси 1, 2 и 3, трябва ли член 36, параграф 1 от Директива 2002/83/ЕО относно животозастраховането във връзка с точки 11 и 12 от част А на приложение III към нея да се тълкува и в смисъл, че надлежното изпълнение на предвиденото в него задължение за информиране следва да се разглежда като обективно съществен елемент от договора за групово застраховане „Живот“ и достигане до определена възраст, свързан със застрахователен капиталов фонд, и дали поради това констатацията, че посоченото задължение не е изпълнено надлежно, може да доведе до признаване на застрахованото лице потребител на право да иска връщане на всички платени застрахователни премии поради евентуалното обявяване на договора за недействителен или изначално нищожен или поради евентуалното обявяване на индивидуалната декларация за присъединяване към такъв договор за недействителна или нищожна?

(¹) ОВ L 345, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 192.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 26 май 2020 г. — LM

(Дело C-219/20)

(2020/C 304/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: LM

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Друга участваща страна: Österreichische Gesundheitskasse

Kompetenzzentrum LSDB

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и член 41, параграф 1 и член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат императивна национална правна норма, която в административнонаказателното производство предвижда петгодишен давностен срок за извършено по непредпазливост нарушение?

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 3 юни 2020 г. — MT/Landespolizeidirektion Steiermark

(Дело C-231/20)

(2020/C 304/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: MT

Ответник: Landespolizeidirektion Steiermark

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли в рамките на административнонаказателно производство, водено с цел защита на режим на монопол, националният съд да подложи санкционната норма, която трябва да приложи, на проверка в светлината на свободното предоставяне на услуги, ако преди това вече е подложил на проверка режима на монопол в съответствие с изискванията на Съда на Европейския съюз и при тази проверка е установено, че режимът на монопол е обоснован?

2. Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:

- 2.а) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz („Закона за хазартните игри“), задължително се налага глоба за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените глоби?
- 2.б) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага наказание в минимален размер 3 000 EUR за всеки игрален автомат?
- 2.в) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, се налага заместващо наказание лишаване от свобода за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените наказания от този вид?
- 2.г) Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която в случай на налагането на наказание на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, предвижда сумата на съдебните разноски да се определи в размер на 10 % от наложените глоби?

3. При отрицателен отговор на първия въпрос:

- 3.а) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага глоба за всеки игрален автомат, без да определя в абсолютен размер горната граница на общата сума на наложените глоби?
- 3.б) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, задължително се налага глоба в минимален размер 3 000 EUR за всеки игрален автомат?
- 3.в) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която предвижда, че на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, се налага заместващо наказание лишаване от свобода за всеки игрален автомат, без да определя абсолютен размер на горната граница на общата сума на наложените наказания от този вид?
- 3.г) Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна норма, която в случай на налагане на наказание на лице, предлагащо по занятие забранени лотарийни игри по смисъла на Glücksspielgesetz, предвижда сумата на съдебните разноски да се определи в размер на 10 % от наложените глоби?

**Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 7 юли 2020 г. —
BUND Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim**

(Дело C-300/20)

(2020/C 304/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: BUND Naturschutz in Bayern e.V.

Отвѣтник: Landkreis Rosenheim

в присъствието на: Landesanstalt für Umwelt, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 2, буква а) от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че се определя рамка за даване на съгласие за бъдещото развитие на проектите, изброени в приложения I и II към Директива 2011/92/ЕС ⁽²⁾ (Директива за ОВОС), дори и когато за защитата на природата и ландшафта наредба предвижда общи забрани с възможност за освобождаване и изисквания за разрешение, които нямат специфична връзка с проекти от приложенията към Директивата за ОВОС?
- 2) Трябва ли член 3, параграф 2, буква а) от Директива 2001/42/ЕО да се тълкува в смисъл, че планове и проекти са изготвени за областите селско и горско стопанство, земеползване и т.н. тогава, когато целта им е да определят референтна рамка точно за една или няколко от тези области? Или за защитата на природата и ландшафта е достатъчно да се установят общи забрани и изисквания за разрешение, които в разрешителна процедура следва да се проверяват по отношение на голям брой проекти и видове ползване и които могат да имат непосредствени („рефлексни“) последици върху една или няколко от тези области?
- 3) Трябва ли член 3, параграф 4 от Директива 2001/42/ЕО да се тълкува в смисъл, че се определя рамка за даване на съгласие за бъдещо развитие на проекти, когато приета за защита на природата и ландшафта наредба установява общи забрани и изисквания за разрешение за голям брой абстрактно описани проекти и дейности в защитената зона, но без да посочва или предвижда конкретни проекти при приемането си и следователно без да има специфична връзка с конкретни проекти?

⁽¹⁾ ОВ L 197, 2001 г., стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135.

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 2012 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Administratīvā apgabaltiesa (Латвия), постъпило на 9 юли 2020 г. — SIA Visma Enterprise/Konkurences padome

(Дело С-306/20)

(2020/С 304/13)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā apgabaltiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA Visma Enterprise

Отвѣтник: Konkurences padome

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли разглежданото в настоящия случай споразумение между производител и дистрибутори (съгласно което за период от 6 (шест) месеца, считано от регистрацията на потенциална сделка, дистрибуторът, който по-рано е регистрирал потенциалната сделка, има предимство за осъществяване на продажбата на съответния краен потребител, освен ако последният не възрази) да се счита при правилно тълкуване на Договора за функционирането на Европейския съюз за споразумение между предприятия, което има за цел предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 [ДФЕС]?
- 2) Съдържа ли разглежданото в настоящия случай споразумение между производител и дистрибутори, тълкувано в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз, индикации, позволяващи да се прецени дали за това споразумение е приложима общата забрана на картелите?

- 3) Може ли да се приеме, че разглежданото в настоящия случай споразумение между производител и дистрибутори, тълкувано в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз, представлява изключение? Само за изключителните дистрибуторски системи ли се прилага изключението, което допуска сключването на вертикални споразумения, предвиждащи ограничаване на активните продажби към изключителната територия или изключителните клиенти, които доставчикът е запазил за себе си или е предоставил на друг купувач, когато такова ограничаване не ограничава продажбите от страна на клиентите на купувача и когато пазарният дял на доставчика (жалбоподателя) не надвишава 30 %?
- 4) Може ли съставомерен признак на разглежданото в настоящия случай споразумение между производител и дистрибутори, тълкувано в съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз, да е единствено неправомерното поведение на само един икономически оператор? При обстоятелствата в настоящия случай, тълкувани в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз, налици ли са улики за участие на само един икономически оператор в картел?
- 5) При обстоятелствата в настоящия случай, тълкувани в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз, налици ли са улики за намаляване (нарушаване) на конкуренцията в рамките на дистрибуторската система, за преимущество в полза на жалбоподателя или за отрицателна последица за конкуренцията?
- 6) При обстоятелствата в настоящия случай, тълкувани в съответствие с разпоредбите на Договора за функционирането на Европейския съюз, ако пазарният дял на дистрибуторската мрежа не надвишава 30 % (жалбоподателят е производител, поради което неговият пазарен дял включва и обема на продажбите на дистрибуторите му), налици ли са улики за отрицателни последици за конкуренцията в дистрибуторската система и/или извън нея и прилага ли се забраната на картелите по отношение на това споразумение?
- 7) Съгласно член 101, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 2 от Регламент № 330/2010 на Комисията от 20 април 2010 г.⁽¹⁾ във връзка с член 4, буква б) от него:
- Освобождаването прилага ли се за дистрибуторска система, при която: i) самият дистрибутор (търговец) избира потенциалния клиент, с когото ще си сътрудничи; ii) доставчикът не е определил предварително въз основа на обективни, добре известни и проверими критерии конкретна клиентска група, за да може всеки дистрибутор да предлага услугите си; iii) по искане на дистрибутора (търговеца) доставчикът запазва потенциални клиенти за него; iv) останалите дистрибутори не знаят или не са информирани предварително за запазването на потенциалния клиент; или при която v) единственият критерий за запазването на потенциален клиент и за установяването на съответната изключителна дистрибуторска система в полза на конкретен дистрибутор, е искането на последния, а не определянето им от доставчика; или при която iv) периодът на запазване е 6 (шест) месеца, считано от регистрацията на потенциалната сделка (след изтичането на които изключителната дистрибуция се прекратява)?
 - Може ли да се приеме, че пасивните продажби не са ограничени, ако сключеното между доставчика и дистрибутора споразумение съдържа условие, че купувачът (крайният потребител) може да възрази срещу посоченото запазване, но той не е информиран за такова условие? Може ли поведението на купувача (крайния потребител) да окаже влияние върху (обоснове) условията на споразумението между доставчика и дистрибутора?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 330/2010 на Комисията от 20 април 2010 година за прилагането на член 101, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз относно категориите вертикални споразумения и съгласувани практики (ОВ L 102, 2010 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 юли 2020 г. — Regione Veneto/Plan Eco S.r.l

(Дело C-315/20)

(2020/C 304/14)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Regione Veneto

Ответник: Plan Eco S.r.l

Преюдициални въпроси

При положение че смесени битови отпадъци, които не съдържат опасни отпадъци и са третираны механично в инсталация с оглед на енергийно оползотворяване (дейности R1/R12, по смисъла на приложение С към Кодекс за околната среда), като в резултат на това третиране не са променени съществено свойствата на първоначалните смесени битови отпадъци, но същите са класифицирани под код ЕКО 19.12.12., без класификацията да се оспорва от страните с оглед на преценката в държавата по произход на законосъобразността на отказа на предварително съгласие за изпращане на третираните отпадъци в европейска държава, за използването им в инсталация за изгаряне или за друг вид енергийно оползотворяване, постановен от компетентния орган в държавата по произход на основание на принципите, закрепени с Директива 2008/98/ЕО ⁽¹⁾, в случая по-специално въз основа на:

- принципа на защита на човешкото здраве и на околната среда (член 13),
- принципа на самодостатъчност и близост, закрепен в член 16, параграф 1, съгласно който „[д]ържавите членки вземат подходящи мерки, в сътрудничество с други държави членки, когато това е необходимо или препоръчително, за създаване на интегрирана и подходяща мрежа от инсталации за обезвреждане на отпадъци, както и на инсталации за оползотворяване на смесени битови отпадъци, събрани от частни домакинства, включително когато това събиране обхваща такива отпадъци от други причинители, като се вземат предвид най-добрите налични техники“,
- принципа, закрепен в същия член 16, параграф 2, последно изречение, съгласно който „[п]о екологични съображения държавите членки могат също да ограничат излизашите от страната пратки с отпадъци, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1013/2006 ⁽²⁾“,
- съображение (33) на същата директива от 2008 г., съгласно което „[з]а целите на прилагането на Регламент (ЕО) 1013/2006 [...] относно превози на отпадъци, смесените битови отпадъци, посочени в член 3, параграф 5 от посочения регламент, остават смесени битови отпадъци, дори когато са преминали третиране, което не е променило съществено свойствата им“:

засегната ли е правната уредба [на Съюза] относно превоза на отпадъци, които преди механичното им третиране представляват смесени битови отпадъци, от Европейския каталог на отпадъците (в настоящия случай ЕКО 19.12.12., отпадъци, произведени от инсталации за механично третиране, за дейности по енергийно оползотворяване R1/R12) и съответните класификации, и при утвърдителен отговор, при какви обстоятелства и в какви граници;

по-конкретно, при превоз на отпадъци, получени от третиране на смесени битови отпадъци, имат ли предимство разпоредбите на член 16 във връзка със съображение 33 от посочената директива от 2008 г., отнасящи се изрично до превоза на отпадъци, пред класификацията по Европейския каталог на отпадъците?

Съдът е приканен да уточни, ако намери за уместно и полезно, дали посоченият каталог има нормативен характер или представлява по-скоро само технически документ, предназначен за проследяване на всички хомогенни отпадъци.

⁽¹⁾ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци (ОВ L 190, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 172).

**Определение на председателя на втори състав на Съда от 2 март 2020 г. (преюдициално запитване,
отправено от Tribunal d'instance Epinal — Франция) — Cofidis SA/YU, ZT**

(Дело C-616/18) ⁽¹⁾

(2020/C 304/15)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 436, 3.12.2018 г.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — *Société générale* и др./ЕСП

(Дело T-444/20)

(2020/С 304/16)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: *Société générale* (Париж, Франция), *Crédit du Nord* (Лил, Франция), *SG Option Europe* (Пюто, Франция) (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени решение SRB/ES/2020/24 относно изчисляването на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране, доколкото това решение засяга жалбоподателите,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране, Регламента за изпълнение и Делегирания регламент:
 - член 69, параграфи 1 и 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7 от Делегирания регламент, както и приложение I към него,
 - член 4 от Регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват четири основания.

1. Първо основание, състоящо се в накърняване на принципа на равно третиране, доколкото редът и начините на изчисляване на предварителните вноски във Единния фонд за реструктуриране, предвидени в Регламента относно единния механизъм за реструктуриране и Делегирания регламент, не отразявали нито реалния размер, нито реалния риск на институциите.
2. Второ основание, свързано с накърняване на принципа на пропорционалност, доколкото механизмът на предварителни вноски в Единния фонд за реструктуриране, предвиден в Регламента относно единния механизъм за реструктуриране и Делегирания регламент, се основавал на преценка, която изкуствено влошавала рисковия профил на големите френски институции като жалбоподателите и следователно водела до непропорционално висок размер на вноската в сравнение с реално породения от същите тези институции риск.
3. Трето основание, свързано с накърняване на принципа на правна сигурност, тъй като изчисляването на размера на предварителните вноски, определено с Регламента относно единния механизъм за реструктуриране, Делегирания регламент и Регламента за изпълнение, от една страна, не можело да се предвиди с достатъчна точност, и от друга страна, не зависело толкова от характерните за институцията положение и рисков профил, колкото от относителното положение по отношение на другите правещи вноски институции. На последно място, жалбоподателите считат, че Комисията не трябвало да отговаря за определянето на показателите на риска в рамките на Делегирания регламент, доколкото тези критерии имат изключително структурираща и определяща функция при установяването на размерите на вноската (член 290 ДФЕС).

4. Четвърто основание, свързано с накърняване на принципа на добрата администрация, доколкото за изчисляването на променливата функция на риска ЕСП не прилагал съвкупността от предвидените в Делегирания регламент критерии относно риска. Жалбоподателите считат освен това, че в обжалваното решение няма достатъчно ясни и пълни данни, за да могат да преизчислят размера на дължимата вноса, което водело и до нарушение на член 296 ДФЕС.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Crédit agricole и др./ЕСП

(Дело T-445/20)

(2020/C 304/17)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Crédit agricole SA (Монруж, Франция) и 48 други (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени решение SRB/ES/2020/24 относно изчисляването на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране, доколкото това решение засяга жалбоподателите,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране, Регламента за изпълнение и Делегирания регламент:
 - член 69, параграфи 1 и 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7 от Делегирания регламент, както и приложение I към него,
 - член 4 от Регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите посочват четири основания, които са по същество идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-444/20, Société générale и др./ЕСП.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Confédération nationale du Crédit mutuel и др./ЕСП

(Дело T-446/20)

(2020/C 304/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Confédération nationale du Crédit mutuel (Париж, Франция) и 25 други (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени решение SRB/ES/2020/24 относно изчисляването на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране, доколкото това решение засяга жалбоподателите,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране, Регламента за изпълнение и Делегирия регламент:
 - член 69, параграфи 1 и 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7 от Делегирия регламент, както и приложение I към него,
 - член 4 от Регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите посочват четири основания, които са по същество идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-444/20, Société générale и др./ЕСП.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — BNP Paribas/ЕСП

(Дело T-447/20)

(2020/С 304/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: BNP Paribas (Париж, Франция) (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени решение SRB/ES/2020/24 относно изчисляването на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране, доколкото това решение засяга жалбоподателя,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране, Регламента за изпълнение и Делегирия регламент:
 - член 69, параграфи 1 и 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7 от Делегирия регламент, както и приложение I към него,
 - член 4 от Регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва четири основания, които са по същество идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-444/20, Société générale и др./ЕСП.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — ВРСЕ и др./ЕСП**(Дело T-448/20)**

(2020/С 304/20)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ВРСЕ (Париж, Франция) и 44 други (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени решение SRB/ES/2020/24 относно изчисляването на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране, доколкото това решение засяга жалбоподателите,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране, Регламента за изпълнение и Делегирия регламент:
 - член 69, параграфи 1 и 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7 от Делегирия регламент, както и приложение I към него,
 - член 4 от Регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите посочват четири основания, които са по същество идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-444/20, Société générale и др./ЕСП.

Жалба, подадена на 8 юли 2020 г. — Banque postale/ЕСП**(Дело T-449/20)**

(2020/С 304/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: La Banque postale (Париж, Франция) (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени решение SRB/ES/2020/24 относно изчисляването на предварителните вноски за 2020 г. в Единния фонд за реструктуриране, доколкото това решение засяга жалбоподателя,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране, Регламента за изпълнение и Делегирания регламент:
 - член 69, параграфи 1 и 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7 от Делегирания регламент, както и приложение I към него,
 - член 4 от Регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва четири основания, които са по същество идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-444/20, *Société générale* и др./ЕСП.

Жалба, подадена на 14 юли 2020 г. — Roxtec/EUIPO — Wallmax (изображение, представляващо черни кръгове върху оранжев квадрат)

(Дело T-455/20)

(2020/C 304/22)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Roxtec AB (Карлскрона, Швеция) (представители: J. Olsson и J. Adamsson, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wallmax Srl (Милано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (изображение, представляващо черни кръгове върху оранжев квадрат) — марка на Европейския съюз № 14 784 375

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 20 април 2020 г. по преписка R 2385/2018-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски в настоящото производство.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 22 юли 2020 г. — Industria de Diseño Textil/EUIPO — Ffauf Italia (ZARA)

(Дело T-467/20)

(2020/C 304/23)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Industria de Diseño Textil; SA (Артейко, Испания) (представители: G. Marín Raigal и E. Armero Lavie, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ffauf Italia SpA (Риезе Пио X, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „ZARA“ — заявка за регистрация № 89 29952

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 май 2020 г. по преписка R 2040/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение, доколкото с него се уважава възражението за стоките и услугите от класове 29, 30, 35 и 43 и се отхвърля наличието на вероятност от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета за всички спорни стоки и услуги;
- да осъди EUIPO и евентуално другата страна в производството пред EUIPO да платят съдебните разноски в настоящото производство по обжалване.

Изложени основания

- Нарушение на член 47, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета и на правило 22, параграфи 3 и 4 от Регламент за прилагане (ЕО) № 2868/95 на Комисията.
 - Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 24 юли 2020 г. — LB/Парламент

(Дело T-468/20)

(2020/С 304/24)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: LB (представител: O. Schmechel, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателката моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 2 юли 2020 г. за преместването ѝ в Бюрото за връзка на Европейския парламент в Люксембург, считано от 1 септември 2020 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата са посочени следните основания.

1. Първо основание: липса на мотиви

- Решението за преместване било незаконосъобразно от формална гледна точка, тъй като нямало мотиви. Мотиви обаче били необходими съгласно член 41, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и член 296 ДФЕС, тъй като интересът на жалбоподателката от това бил явен за ответника.

2. Второ основание: неспазване на процедурата по отношение на предвидените в решението условия

- Според предвидените в решението условия жалбоподателката можела да откаже поста в Бюрото за връзка на Европейския парламент (EPLO) в Люксембург и тя направила това. Ето защо преместването ѝ на този пост вече не било възможно.

3. Трето основание: нарушение на задължението за полагане на грижа. Преместването в друго място на работа не отговаряло на задължението на работодателя за полагане на дължимата грижа, тъй като било несъвместимо с няколко основни права по Хартата. Нарушени били по-специално следните права:

- Правото на личен и семеен живот (членове 7 и 33) и правото на непълнолетната дъщеря на редовни лични отношения и преки контакти с двамата родители (член 24) били нарушени, тъй като семейството на жалбоподателката трябвало да живее разделено, дъщерята щяла да остане с бащата в Берлин, а жалбоподателката щяла да се премести сама в Люксембург.
- Нарушено било правото на равенство пред закона (член 20) и на недопускане на дискриминация (член 21). За жалбоподателката като длъжностно лице на EPLO, което се намира в брак и има непълнолетна дъщеря, спрямо която е носител на родителските права заедно със съпруга си, се прилага изискването за мобилност, поради което тя трябва да бъде преместена в Люксембург. Живеещите отделно и разделени длъжностни лица на EPLO, които упражняват съвместно родителските права спрямо непълнолетно дете, са освободени от изискването за мобилност до навършването на пълнолетие на детето, като за това неравно третиране няма обективно основание.

4. Четвърто основание: непропорционалност на преместването в друго място на работа

- Не било направено претегляне на интересите на жалбоподателката и на ответника, макар в рамките на задължението си за добро управление (член 41 от Хартата) ответникът бил длъжен да направи това.
- Защитените интереси на жалбоподателката явно надхвърляли интереса на ответника от преместването.

- Преместването от EPO в Берлин в EPO в Люксембург не отговаряло на интереса на службата.
5. Пето основание: неправилно използване на правото на преценка
- Ответникът не виждал правото си на преценка и поради това не го упражнявал.
6. Шесто основание: защита на оправданите правни очаквания
- От назначаването на жалбоподателката през 2001 г. до приемането през 2018 г. на решението за мобилността на Бюрото на Европейския парламент важал принципът, че за длъжностните лица от категория AST като жалбоподателката не се прилагало изискването за мобилност. Този принцип важал от приемането на решението относно мобилността през 1998 г. и бил потвърден и в решенията относно мобилността, приети от Бюрото на Европейския парламент през 2002 и 2004 г.
- Очакванията на жалбоподателката изключението от мобилността да продължи да съществува били оправдани. Ето защо промяната на правилата изисквала съответна преходна уредба и съответни възможности за изключения. Предвиденият тригодишен преходен период бил неподходящ, тъй като не премахвавал разделянето на семейството на жалбоподателката. Липсвала възможност за изключение по отношение на жалбоподателката.
7. Седмо основание: погасяване по давност
- Възможността на ответника да разпреди мобилност с промяна на мястото на работа по отношение на жалбоподателката била погасена по давност, тъй като с многократното изключване от мобилност на длъжностни лица от категория AST самият той създал впечатление у жалбоподателката, че промяна на мястото на работа не следвало да се очаква.

Жалба, подадена на 28 юли 2020 г. — Bigben Connected/EUIPO — Forsee Power (FORCE POWER)

(Дело T-478/20)

(2020/C 304/25)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Bigben Connected (Фретен, Франция) (представител: M. Chaminade, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Forsee Power (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: Жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз FORCE POWER — Заявка за регистрация № 16 541 377

Производство пред EUIPO: Производство по възражение

Обжалвано решение: Решение на пети апелативен състав на EUIPO от 25 май 2020 г. по преписка R 2184/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

- да осъди EUIPO и подателя на възражението да заплатят съдебните разноски, включително тези за производството пред отдела по споровете и пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 28 юли 2020 г. — Eurobolt и др./Комисия

(Дело T-479/20)

(2020/С 304/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Eurobolt BV (с-Херенберг, Нидерландия), Fabory Nederland BV (Тилбург, Нидерландия), ASF Fischer BV (Пелистад, Нидерландия), Stafa Group BV (Маархезе, Нидерландия) (представители: S. De Knop, B. Natens и A. Willems, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/611 на Комисията от 30 април 2020 година за повторно налагане на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕО) № 91/2009 на Съвета върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са с деклариран произход от Малайзия ⁽¹⁾; и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: „поправяйки“ със задна дата нарушение на съществено процесуално изискване, Регламент (ЕС) 2020/611 нарушил членове 266 и 264 от Договора за функционирането на Европейския съюз и принципа на ефективна съдебна защита.
2. Второ основание: тъй като му липсвало валидно правно основание, Регламент (ЕС) 2020/611 нарушавал член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 ⁽²⁾, член 5, параграфи 1 и 2 от Договора за Европейския съюз („ДЕС“) и принципа на добра администрация.

3. Трето основание: забранявайки възстановяването и разпореждайки събирането на възстановени антидъмпингови мита, Регламент (ЕС) 2020/611 нарушавал член 5, параграфи 1 и 2 ДЕС.

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2020 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

Жалба, подадена на 28 юли 2020 г. — Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics и Jushi Egypt for Fiberglass Industry/Комисия

(Дело T-480/20)

(2020/C 304/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Египет), Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (представители: B. Servais и V. Crochet, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/776 на Комисията от 12 юни 2020 година за налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на определени тъкани от тъкани и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет ⁽¹⁾ и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/492 на Комисията за налагане на окончателни антидъмпингови мита върху вноса на определени тъкани от тъкани и/или прошити стъклени влакна с произход от Китайската народна република и Египет, доколкото се отнася до жалбоподателите;
- да осъди Комисията и встъпилите в нейна подкрепа страни да заплатят съдебните разноски в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, с което се твърди, че методологията на Комисията за изчисляване на маржа на субсидията на жалбоподателите нарушава член 1, параграф 1, член 5, параграф 1, член 6, член 12, параграф 1, буква в) и член 24, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз ⁽²⁾.
2. Второ основание, с което се твърди, че решението на Комисията да наложи изравнителни мерки по отношение на финансовите вноски на китайските публични органи нарушава член 2, букви а) и б), член 3, параграф 1, буква а), член 4, параграфи 2 и 3) от Регламент (ЕС) 2016/1037.
3. Трето основание, с което се твърди, че решението на Комисията относно предоставянето на земя на Jushi нарушава правото на жалбоподателите на защита и член 30 от основния регламент, както и член 3, параграф 2, член 5 и член 6, буква г) от Регламент (ЕС) 2016/1037.
4. Четвърто основание, с което се твърди, че решението на Комисията да наложи изравнителни мерки по отношение на схемите за намаляване на вносните мита за внесени материали, използвани от Jushi, нарушава член 3, параграф 1, буква а), подточка ii) и параграф 2 и член 5 от Регламент (ЕС) 2016/1037.

5. Пето основание, с което се твърди, че решението на Комисията да наложи изравнителни мерки по отношение на данъчното облагане на загуби от курсови разлики нарушава член 3, параграф 2 и член 4, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2016/1037.
6. Шесто основание, с което се твърди, че методологията на Комисията за определяне на маржа на подбиване на цените, що се отнася до жалбоподателите, нарушава член 1, параграф 1), член 2, буква г) и член 8, параграфи 1, 2 и 5 от Регламент (ЕС) 2016/1037.

⁽¹⁾ ОВ L 189, 2020 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (кодифициран текст) (ОВ L 176, 2016 г., стр. 55).

Жалба, подадена на 31 юли 2020 г. — Magnetec/EUIPO (CoolTUBE)

(Дело T-481/20)

(2020/С 304/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Magnetec — Gesellschaft für Magnettechnologie mbH (Лангензелболд, Германия) (представители: M. Kloth, R. Briske и D. Habel Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „CoolTUBE“ — заявка за регистрация № 18 022 606

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 15 май 2020 г. по преписка R 1755/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително направените за обжалването по административен ред разноски.

Изложени основания

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 3 август 2020 г. — SATSE/Комисия

(Дело T-484/20)

(2020/C 304/29)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Мадрид, Испания) (представител: M. Sesmero González, abogada)

Ответник: Европейска комисия

Искания

— Жалбоподателят моли Общия съд да отмени Директива (ЕС) 2020/739 на Комисията от 3 юни 2020 година за изменение на приложение III към Директива 2000/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета във връзка с включването на SARS-CoV-2 в списъка на биологичните агенти, за които е известно, че заразяват хората, и за изменение на Директива (ЕС) 2019/1833 на Комисията, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* от 4 юни 2020 г. (L 175, стр. 11—14).

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е нарушение на членове 2 и 18 от Директива 2000/54/ЕО и на приложение III към нея.

— В това отношение се посочва, че не е налице ефикасно лечение или профилактика срещу биологичния агент SARS-CoV-2, като се изтъква и обстоятелството, че става въпрос за вирус, който е много заразен и мутира и следователно е налице голяма вероятност да се разпространи сред колектива, а освен това се отбелязва, че коронавирусът SARS-CoV-2 причинява патологии и тежки симптоми, които могат да доведат до тежки заболявания при човека, съставляващи сериозна опасност за работещите.

2. Второто основание е съществено процесуално нарушение поради липса на мотиви за класифицирането на биологичния агент SARS-CoV-2 в група 3.

— В това отношение се твърди, че макар Комисията да признава липсата на ваксина и на ефективно лечение и въпреки разпоредбите на член 2 от Директива 2000/54/ЕО, SARS-CoV-2 е класифициран в рисковата група 3 вместо в рисковата група 4.

Жалба, подадена на 5 август 2020 г. — Junqueras i Vies/Парламент

(Дело T-485/20)

(2020/C 304/30)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Oriol Junqueras i Vies (Сан Хуан де Вилаторада, Испания) (представител: A. Van den Eynde Adroer, abogado)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени решението на Европейския парламент/Генерална дирекция „Финанси“ на Европейския парламент — дирекция „Финансови и социални права на членовете на ЕП“, съобщено с писмо от 7 май 2020 г. на г-н Didier KLETHI, в което се посочва, че възнаграждението на члена на Европейския парламент Oriol Junqueras i Vias може да бъде заплатено единствено за периода от 25 септември 2019 г. до 2 януари 2020 г. съгласно член 10 от Устава на членовете на Европейския парламент, и да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е неспазване на решението на голям състав на Общия съд на Европейския съюз от 19 декември 2019 г., постановено в преюдициално производство по дело C-502/19, *Junqueiras Vies*, доколкото с това решение считано от 13 юни 2019 г. на г-н *Junqueiras* се признава качеството на член на Европейския парламент, поради което съгласно посоченото решение причината за несъвместимост по член 7, параграф 2 от Акта за избиране на членове на Европейския парламент от 1976 г. не е налице.
 2. Второто основание е необходимостта в настоящия случай от неформалистично тълкуване на член 7, параграф 2 от Акта за избиране на членове на Европейския парламент от 1976 г., доколкото с оглед на безучастността на Европейския парламент във връзка със защитата на имунитета на г-н *Junqueiras*, последният е бил възпрепятстван обективно и физически, против волята си, да се откаже от депутатския си мандат в *Congreso de los Diputados* и да упражнява пълноценно своя мандат на член на Европейския парламент.
 3. Третото основание е необходимостта в настоящия случай да се възприеме материалноправно, а не формалистично тълкуване на член 7, параграф 2 от Акта за избиране на членове на Европейския парламент от 1976 г., доколкото не са изпълнени материалните условия за несъвместимост, тъй като през цялото време депутатският мандат на г-н *Junqueiras* в *Congreso de Diputados* е бил суспендиран, както и всички права и възнаграждения, произтичащи от него, и освен това този мандат е бил запазен против волята му, а г-н *Junqueiras* е бил възпрепятстван обективно и физически да се откаже от него, за да упражнява пълноценно своя мандат на член на Европейския парламент.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG